

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

GEORGE S. VIDREANU

GERGUL
INFINIT

EDITURA
CREATOR
BRAȘOV 2021

CUPRINS

GEORGE S. VIDREANU · 1
CERCUL · 1
INFINIT · 1
GEORGE S. VIDREANU · 3
CERCUL · 3
INFINIT · 3
GEORGE S. VIDREANU · 5
CERCUL · 19
SINGURĂTATE ÎN DOI · 20
VEZI CLIPELE · 21
ȚĂRMURI ALE INIMII · 22
TEMPLE DE APĂ · 23
NISIPUL ȘI IARBA · 24
SONETUL PRIMEI IUBIRI · 26
ȚĂRMURI ALE VIBRAȚIEI · 27
REVERBERAȚII · 28
NOSTALGIE · 29
CHEMAREA NOPTII · 30
NELINIȘTE · 32
DRUMUL LIBERTĂȚII · 33
MIERCUREA CENUȘII · 35

ÎNGERUL NEGRU · 37

CÂNTECUL IANCULUI · 39

BALADA LUI HOREA · 40

INVOCARE · 42

CÂNTUL LIMBII ROMÂNE · 43

GRAIUL INIMII · 45

EMINESCU · 47

RECITINDU-L PE CIORAN · 48

BLAGA · 49

POVARA LUMII · 50

ECUAȚIA INVIZIBILĂ · 51

PATIMĂ RĂTĂCITOARE · 52

LUMINA DINTÂI · 53

INCANTAȚII · 54

REINVENTÂNDU-MĂ · 55

PULBERE SOLARĂ · 57

POEMELE MĂRII · 58

LINIA SINGULARĂ A ȚĂRMULUI · 59

CETATEA DE APE · 60

EXISTENȚIALE · 61

EU · 61

POETUL · 61

OMUL · 61

BIVOLUL ȘI CAPRA NEAGRĂ · 62

VALS PRINTRE SECUNDE · 64

ZBORUL · 65

PLOI ALBASTRE · 66

LUMEA CA LUME · 67

PROTESTUL GREIERULUI · 67

RÂSU' - PLÂNSU' · 69

DON QUIJOTE · 71

CORONAVIRUS · 72

POSTFAȚĂ · 75

CERCUL

Pe când eram măr lângă Styx
Șarpele mi-a spus:
„Te voi dărui Evei.”

Am fost mâncat
și aruncat în noroiul cotidian,
renăscând într-un fir de iarbă,
tânjind după înălțimi,
până am devenit pasăre,
care zburând înspre ea însăși,
s-a prefăcut în cenușă.

Mă nasc mereu pasăre
prefăcută în cenușa utopiilor fără sfârșit
și zbor mereu
de la mine-nspre mine
într-un cerc infinit.

SINGURĂTATE ÎN DOI

Tu ești atât de departe
Și totuși atât de aproape,
Secunda străină din noi
Cu aripa ei să ne-ngroape.

Tu ești atât de aproape,
Vis de visare răsfânt
Că mâinile noastre sunt flăcări
Înflorind pe pământ în cuvânt.

Tu ești atât de departe
Și totuși atât de aproape,
Că sute de mile marine
Sunt doar amăgire de ape.

Tu ești atât de aproape,
Că frunza se simte străină
Pe zări de nisip neștiute,
Când toamna prin frunze suspină.

Tu ești atât de departe
Și totuși atât de aproape,
Că semnele vremii îmi par
Clipirile tale de pleoape.

VEZI CLIPELE

Vezi, clipele nebune aleargă
Galop de secunde rebele,
Ascultă tăcerea și vuietul lumii
Și cântecul stingerii mele.

Ascultă cum urcă încet, melancolic
Sunetul pașilor rătăcitori,
Când umbra se stinge și spațiul se stinge
Și-atunci devenim meteori.

Risipită în trecerea vremii
Rămâne cenușa cuvintelor mele,
Mirajul tăcerii rămâne din noi
În nemaivăzute iubiri paralele.

ȚĂRMURI ALE INIMII

Un dans de ape-n
Hohot ancestral
La maluri vii
Pe țărnișă autumnal,

Nisipuri migratoare
Și marile portaluri
Aduc pe țărnișuri
Caiere de valuri.

Nici glasul nopții
Nici palmierii
Nici chiparoșii
Nici cântul serii

N-au țesut semne
Oraculare,
Semne mai stranii
Și singulare

Ca ochii ei
O epifanie
Perdea de apă
Cânt de pierzanie.

TEMPLE DE APĂ

Când piatra-nsingurată
E val încremenit,
Magie-nchisă
Într-un timp oprit,

Ce-ar fi oceanul
Văduvit de soare?
Ecou acvatic?
Undă călătoare?

Ce-ar mai fi iarba
Singură în vânt?
Dar valul apei?
Chip de cer răsfrânt?

Dar tu, neliniște
Și nerăbdare;
Priviri de jar
Și iarbă-amăgitoare?

Ce-ai oglindi-n
Necunoscutul val?
Splendoarea serii?
Clipa de opal?

Cine suntem
Acoperiți de val?
Cer muritor?
Sau noaptea de cristal?

NISIPUL ȘI IARBA

Nu sunt decât stranietatea nopții
întoarsă-n cuibul ei
ca o-ntrebare
pusă nisipului despre nisip.

Nu ești decât talazul
rătăcitor pe ocean,
semn și joc
foc viu și înălțare în același loc.

Nu sunt decât nisipul,
sau iluzia că sunt
un joc amar
sub formă de patimă.

Nu ești decât zădărnicia zilei,
sau cântecul uitatei ierbi
aducătoare de noroc
și de neliniști prefăcute-n valuri.

Nu sunt decât singurătatea
în umbra tăcerii,
decât întoarcerea fără sfârșit
în elipsa oglinzilor sparte.

Respect pentru Nu ești decât aceea care nu-i

nici dansul focului,
nici valul înspumat,
nici ochi însingurat,
nici lacrimă sub pleoape,
nici stingere de ape,
nici amforă zdrobită,
nici iarbă liniștită.

SONETUL PRIMEI IUBIRI

Sub pulberea stelară nu conținește timpul
Să-ți ruginească chipul, aievea trecător.
În ochii tăi e aproape Infernul și Olimpul,
Cuprinși erau pe vremuri de-un foc mistuitor.

La marginile lumii e-nsingurată zarea,
În depărtări astrale văd ochii tăi acum,
Sub bolțile uitării am rătăcit cărarea
Și chipul tău mi-apare ca o perdea de fum.

Acum când timpul veșted înspre zenit coboară
Și ochii-nțelepciunii văd ce n-au mai zărit,
Zădărnicia vieții pierdute ne-o măsoară
Cel Care pe Golgota mereu e răstignit.

Ce ne va mai rămâne spre-aducere aminte?
Cenușa risipirii și-un pumn de necuvinte.

TĂRMURI ALE VIBRAȚIEI

Vuiet
vuiet înserat
vuiet înserat în oglindă.

Vaiet
vaietul ierbii
vaietul ierbii stelare.

Vuiet
vuietul inimii
vuietul inimii-n lăncile apei.

Vaiet
vaietul sângelui
vaietul sângelui în brațele nopții.

REVERBERAȚII

În brațele nopții așteptând
O liniște mare de valuri,
Iubiri nenăscute plângând
Sub marile vieții portaluri.

*

Un cântec de vană uitare
Răsună-n timpane prelung,
Când hore ale uitatelor ore
La malurile mele ajung.

*

O clipă mai vreau, doar o clipă
Pe culmile nopții să plâng,
Secunde-n marea risipă
La mine sub tâmplă se strâng.